

● **ישראל תהיה מוכנה למסור את חלקה בהר הצופים לפיקוח האו"ם, אם תסכים ירדן למסור לפיקוח כזה את אזור לטרון.** מזכיר האו"ם או תאגד רמז עוד לפני שבועות לנציגי ישראל, כי ישמח אם תמצא דרך לחסל את הסיכסוך המחודש בין ישראל לירדן, על ידי ויתורים הדדיים. הרמז נתרש כתמיכה בתביעה הירדנית להוצאת הכוח הישראלי מהר הצופים, בתנאי שישראל תקבל פיצוי מתאים. נכונות ישראל לשאת ולתת בשאלה זו באה כדי לרכוש את אהדתו של מזכיר האו"ם לקראת מאבקים בעתיד, וההערכה בירושלים היא כי ממילא לא יסכים המלך חוסיין לוותר על לטרון, ובזאת תרד הצעת או תאגד מהפרק, שלא באשמת ישראל.

● **לעומת זאת לא תדרוש ישראל להגשים את סעיף 8 של הפכם שביתת-הנשק שלה עם ירדן, במה שנוגע לגישה חופי שית אל המקומות הקדושים בירושלים העתיקה.** חוגים מדיניים ישראלים חוששים, כי העלאת עניין המקומות הקדושים עלולה לחדש את הויכוח בדבר בינואר ירושלים.

● **בשאלת מי הירדן - טרם גובשה עמדתה הסופית של ממשלת ישראל.** בשלב ראשון יוחלט רק על מאמצים הסברתיים ודיפלומטיים, שכוונתם לשכנע את ממשלת לבנון לבל תבצע את ההסכמה. בשטח זה תנסה ישראל להשפיע על ארצות-הברית, כי תלחץ על לבנון. אך כבר עתה קיימת ההערכה, כי ארצות-הברית תתנגד לכל פעור לה ישראלית נגד לבנון, במיקרה שיוחלט על פעולה מסוג זה.

● **רק לאחר שיובררו תוצאות מפעל ההסברה והשיי דולים תחליט הממשלה על צעדים נוספים.** לקראת אפשרות זו מתגבשת במגמה להביא למסירת שטח זה לפיקוחו של כוח האו"ם, כדוגמת מיצרי טיראן.

● **אפשר לראות כוודאי את המערך בין אחרות העבודה ומפא"י, מיד לאחר ועידת מפא"י.** במיקרה זה, תסתמן כבר בחודש מארס תמונה, פחות-אז יותר ברורה, של הממשלה אשר תורכב אחרי הבחירות לכנסת הבאה. כמה מן הפרטים אשר ייתכן לגביהם הסכם: אשכול ימשיך לכהן כראש ה"ממשלה ושר הבטחון, אולם ייחצר תפקיד חדש של סגן ראש הממשלה לענייני בטחון, אשר יימטר כפי הנראה לידי ישראל גלילי.

חיים צדוק יכהן כשר המסחר והתעשייה רק עד לבחירות. לאחר מכן ימונה כשר המשפטים, במקומו של זוב יוסף.

ייתכן גם כי תיק המסחר והתעשייה יחולק בין משרד העבודה (תעשייה) ומשרד האוצר (מסחר).

אחדות-העבודה תנסה לקבל בחזרה את משרד הפנים, שהיה פעם נחלתו של ישראל ברי"ה. זאת מתוך הנחה שאחרי הבחירות יהיה לוי אשכול מוכן לנקוט בעמדה נוקשה יותר כלפי הדתיים, כאשר תיפתח האפשרות לצרף את הליברלים לקואליציה.

● **זאב שרף יופיע ברשימת מפא"י לכנסת.** עם מינויו של שרף ליועץ ראש הממשלה הובטח לו כי לאחר הבחירות יוענק לו מעמד של סגן-שר. כדי לזכות במשרה זו עליו להיות חבר הכנסת.

● **הדתיים יתבעו את ראשות ועדת הכספים של הכנסת, תמורת הסכמתם למינויו של ח"כ חיים צדוק כשר המסחר והתעשייה.** במיקרה שתתקבל תביעתם, יציעו לתפקיד זה את ח"כ מיכאל חזני, המכהן מזה שנים כחבר ועדת הכספים. הדתיים מניחים כי אהדתו הגלויה של יו"ר הוועדה ישראל גורי למן היסוד, תקל על צמרת מפא"י להחליפו.

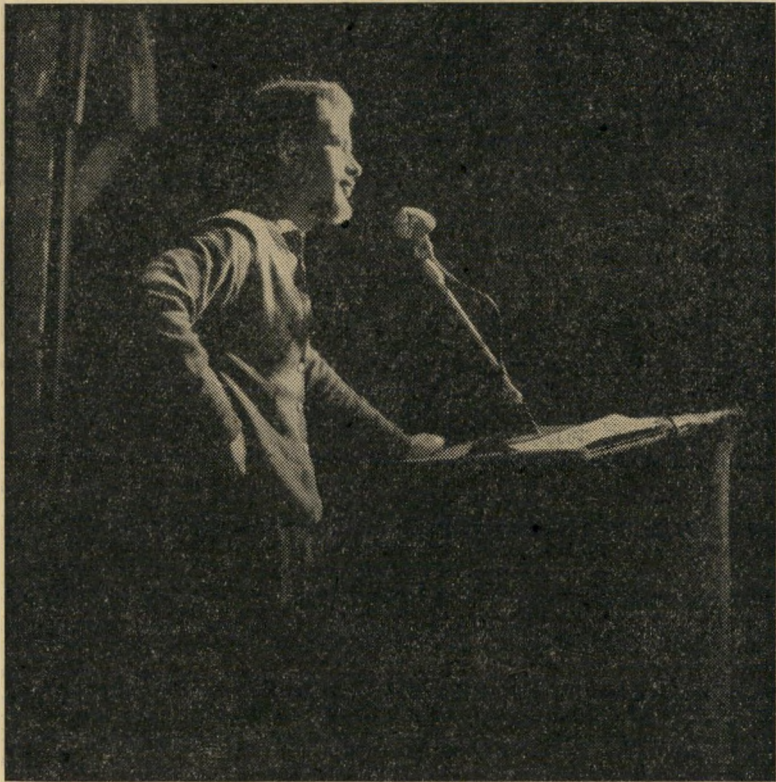
● **בינתיים יעמדו הדתיים בפני בעייה חמורה הרבה יותר: שר הפנים חיים משה שפירא יבקש לשחררו מתפקידו מפאת מצב בריאותו.** הוא יציע למנות במקומו את סגנו ד"ר ישראל שלמה בן-מאיר, אולם חבריו במפלגה לא יסכימו למסור את התפקיד לבן-מאיר, שאינו חתיק במפלגה ואינו מתבסס על שום סיעה.

● **האיום של חברי העובד הציוני לשעבר, לפלג את המפי לגה הליברלית אם יוחלט על כינון מערך עם חרות, ישים לאל את כל תוכניותיהם של מחייבי המערך.** יתברר כי אי-אפשר לגבש רוב במוסדות המפלגה הליברלית למען מערך, אם פירושו פילוג במפלגה.

בעל המשרד, אהרן גולני, אהב לנהל עסקים עם מוסדות רציניים. מוסרים מכונות לידים נאמנות, מקבלים כסף ולעולם אין צרות. הוא בעצמו לקח אחת ממכונותיו, נסע מיד למשרד הקבוצ המאוחד. בכניסה למשרד כבר חיכה לגולני אדם שזיהה את עצמו כעופר בן-ציון, הביאו מיד לחזר ההמתנה שבקומה העליונה. תן לי את החוזה, אמר בן-ציון. אני אסדר את זה במשך כמה דקות. אין לנו זמן להפסיד. הלקוח לקח מידי גולני את חוזה ההשכרה ונכנס לאחד המשרדים. כשחזר אחרי שעה קלה, היה בידו חוזה חתום להשכרת מכונת לארק 1964 למשך שבר עיים. הוא הוסיף שיק ערבונו בסך 650 ל"י, ומיד נהג במכונת השכרה. גולני חזר למשרד.

כל זה התרחש לפני כחודש. לפני שבוע שוב צילצל הטלפון במשרדה של חברת רמטור. הפעם טילפנו ממישטרת ירושלים. האם מכונת מספר 857-225 שייכת למשרדכם? שאל היומנאי. בואי לקחת אותה.

בירושלים התבררו גם פרטים נוספים. שוטר ירושלמי רצה לעצור את הלארק לצורך בדיקה שגרתית, אך הנהג לא עצר.

אורי דיוויס
לא היה לו רשיון

גידת המיטרה החלה לרדוף אחרי ה"מכונת הנמלטה, מצאה אותה עזובה בעין כרם. בעל המשרד טילפן מיד למשרדי הקבוצ המאוחד. אך שם התברר לו שאיש בשם עופר בן-ציון לא מוכר כלל. הטלפון השני היה לבנק, אך גם שם לא הכירו את בן-ציון המסתורי. אך העיקבות שהשאיר במכונת האירו במיקצת את דמותו: הוא תלש מן ה"לארק את השלט הלבן-ירוק המעיד על שייכותה של המכונת למשרד השכרה, הדביק לחלון הקדמי את סמל אגודת הרופאים. עופר בן-ציון נעלם.

הווי

● **אכן מאסו הנהגים:** בירושלים התמוטט קיר אבן, כתוצאה מועזוע שנגרם על-ידי משאית שעברה על-ידו, קבר את נהגה תחת עיי המפולת.

● **למה כובע?** בנהריה הסיר אדם בכוח כיפה מראשו של ילד, תקף שוטר שהתערב בתקרית, הוריד את הכובע גם מראש השוטר.

● **צלב הכרם:** בדימונה צוירו צלבי-קרוס בחזר-האוכל של מיפעל כיתון.

● **כוח משיכה:** בחיפה נקנס צעיר, שנאשם בהיטפלות לאשה בעת רחצה ב"בריכה, טען שניתקל במיקרה בכסונה.

● **עיקול:** בדימונה כלא תושב שני פקידים ממשלתיים כחנות מעבדו, תת באו לשם בירור ענייני מיסים.

העירייה, הוא החליט לפתוח בפעולה פוליטית נמרצת נגד שליטי העיר. זה היה לפני שנה. הלפרין יסד תנועה חדשה, קרא לה שינוי, ופתח בשורת הרצאות ופגישות ב"שכונות העוני של תל-אביב. כוונתו ה"סופית: להציג בבחירות רשימה חדשה שתתחרה על ראשות העיר. מועמד רשימתו: מר עולם.

מה שנעשה, נעשה כנקמה על האמת ש"אמרתי לתושבי העיר על מנהיגיה" טען הלפרין השבוע. "השליטים התחילו במערכת הבחירות. הם התחילו במיבצע גאנטי סטרי כדי לשבור אותי. אבל לא שברו. ב"עוד כמה ימים אפתח במסע חדש. אסע במכונות עם רקולים ברחובות העיר, ו"אכריז: תושבי תל-אביב! חלה זמן עוד תס"בלו את עיריית חכמי המלומדים?"

בינתיים ממשיך הלפרין גם בפעולותיו המשפטיות. הוא הגיש לבית המשפט העל"יון בקשה לצוות על העירייה לבנות מחדש את המיבנים שהרסה.

המימשל הצבאי מנוחה למצבון

דבר אחד הצליח אורי דיוויס להוכיח: כאשר מפלגות גדולות משתמטות מחובתן, יכול אדם יחיד לועזע את השלטון. לפני חודשיים הכריז הצעיר מכפר-שמר יהו על שביתת-הרעב ליד משרד ראש-הממשלה. הוא רצה למחות על הפקעת אדמות הכפרים הערביים לצורך הקמת העיר כרמי אל. לדברי דיוויס, שעבר לגור בעצמו ב"כפר דיר-אל-אסד, הסמוך לכרמיאל, אין ה"אדמות דרושות כלל לעיר, וההפקעה היא חלק מן המדיניות הכללית לנשל את ה"ערבים מן האדמה, להפכם לפרולטריון מפר"זר בערים.

ביום השלישי של שביתת-הרעב נקרא דיוויס להיכנס לבניין המפואר, לשם שיחה עם יועץ ראש-הממשלה לעניינים ערביים, רחבעם עמיר. עמיר, הרואה עצמו כסוכן מפא"י בשטח הערבי, הציע לדיוויס להפ"סיק את הצום, להניח להועדה של שלושה אישים, הידועים כידידי הערבים, לבדוק את העובדות בפרשת כרמיאל. דיוויס הסכים ברצון.

הגייפ נעצר. השלושה יצאו לכרמיאל, ודיוויס מיהר לקבל את פניהם שם. להס"ביר להם את טענות הערבים. הוא הראה להועדה את שטח המחצבות המופקעות. בחזורו משם, נעצר לידו גייפ. "אתה נמ"צא בשטח סגור!" הכריז איש המימשל ה"צבאי והאשים את דיוויס בו במקום ב"עבירה על תקנות-החירום הבריטיות.

דיוויס, הרגיל לאישומים מסוג זה, שכח את העניין. הוא המתין לחוות-דעת הוועדה. זו פורסמה בשבוע שעבר, הצדיקה את טע"נות דיוויס, תבעה מן הממשלה לנקוט שורה של צעדים לתיקון העוול.

דיוויס חזר למקומו לפני משרד ראש"הממשלה, הכריז על צום חדש של שבועיים, בתביעה להגשים את המלצות הוועדה. ה"פעם, בניגוד לפעם הקודמת, עשתה כל ה"עתונות יד אחת להשתיק את שביתת-הרעב. הציבור הרחב כלל לא ידע עליה.

שיפוט מהיר מאוד. אולם המושל ה"צבאי ידע, וכן ידע היועץ של ראש-הממש"לה, שנתקל בשובת מדי בוקר בבואו ל"עבודה. הם החליטו לפעול.

לפתע קיבל דיוויס הומנה דחופה לבית-הדין הצבאי לשיפוט מהיר בנצרת. הוא ב"קש לדחות את המשפט עד לגמר צומו. ה"בקשה נדחתה.

דיוויס יצא לנצרת ביום החמישי לצומו. הוא ידע מה צפוי לו, כי נגדו כבר היה תלוי מאסר-על-תנאי של שישה חודשים, מאז יצא למסיקיותים הפגנתי בכרמים ה"מופקעים. ואומנם: בבואו לנצרת, נשפט באופן מהיר ומוזרו לחודשיים מאסר - וכן הופעלו נגדו שישה החודשים הקודמים. היועץ יכול היה לגשום לרוחה. במשך שמונה חודשים לא יצום דיוויס לפני מש"דרו, לא יסריר את מצפונו.

רכי אדם

מכונתו של הרופא

עבור המשרד להשכרת מכונות רמטור בע"מ לא היתה זאת בקשה יוצאת דופן. הקול בשפורפרת הטלפון הכריז: "כאן מדבר מנהל התחבורה של הקבוצ המאוחד. נא להביא למשרדנו מכונת חדישה. הכי טוב לארק מודל 1964. נא לראות את ה"ענין כדחוף מאד."

הפופוסטור ארנסט סימון, ד"ר שרשב"סקי וד"ר שטראוס.